

Comptant síl·labes

La canalla, sempre disposada a fugir de les anodines sessions de gramàtica, necessita punts d'emoció que reforcin les els continguts de cada curs. Per això, quan el professorat explica conceptes complexos com la diftongació sol utilitzar recursos que despartin els endormiscats.

Així, per exemple, si cal entendre què és una síl·laba, el professor (o professora) pot dir, simplement, que cada síl·laba equival a un cop de veu, o bé pot fer practicar aquesta explicació sumària amb un exercici ben explícit. Davant d'una paraula (posem, "camisa"), tota la canalla de classe, i a ritme, ha de cridar i picar de mans a cada cop de veu que hi troba. El resultat és eixordador però eficaç: criden, amb contundència i cadència, "caa-mii-saa!". Tres síl·labes. Si es proposa compondre sil·làbicament la paraula "armari", també sol haver-hi una unanimitat evident. I amb "ordinador", igual. "Ar-ma-ri!", crida l'alumnat, amb persistència eixordadora. Més fort, commina el professor, i tothom crida "oor-diii-naaa-door!". Quatre síl·labes, perfecte, tot va bé. Si el professor, murri, proposa fer el mateix amb la paraula "taula", el resultat és "taau-laa!". Dues síl·labes. Ara, com qui es treu un as de la màniga, el professor diu: "ho veieu?, fins ara, havíeu posat una vocal a cada cop de veu (o cada picada de mà, a cada síl·laba), però amb la paraula 'taula' heu separat molt bé una primera síl·laba 'tau', de la segona, 'la'". "Doncs bé", prossegueix el bon mestre, gairebé amb delectació, "a la primera síl·laba 'tau', hi ha dues vocals en un sol cop de veu, oi?" "Síiii", respon cridant l'alumnat. I ara, posant veu de final de trajecte, el profes-

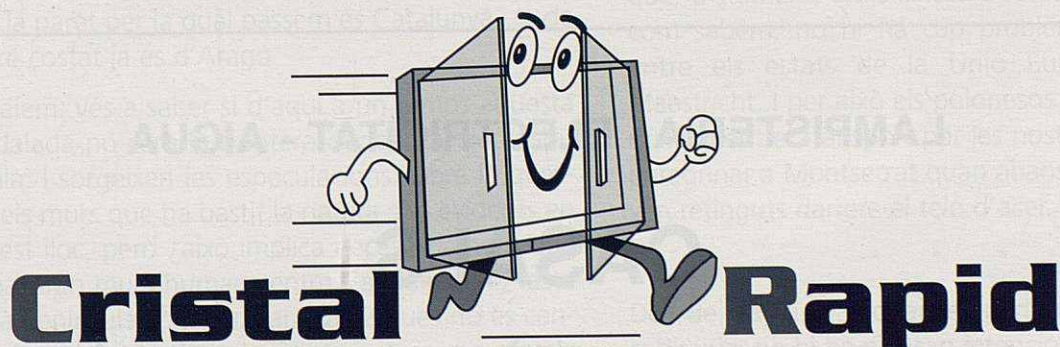
sor diu "doncs això és un diftong: dues vocals en una sola síl·laba, dues vocals en un sol cop de veu!". Caram que bé. Que fàcil.

Però el diligent professor, proposa, com qui diu per acabar de reblar el clau, una nova paraula. "Va, ara feu el mateix amb la paraula 'independència'. Som-hi?". L'alumnat, una mica relaxat pel fet d'haver entès l'explicació, es posa en situació i, quan les parets de la classe escolten el resultat de l'exercici, hi ha sempre (sempre!) un trencament evident de la unanimitat. Una majoria d'alumnes separen la paraula erròniament, cridant "in-de-pen-dèn-cia" (cinc síl·labes), mentre uns quants d'espavilats han cridat (amb força!) "iin-dee-peen-dèen-cii-aa" (sis!). El professor somriu davant de les primeres veus que constaten aquesta divergència. Ara pontifica amb solemnitat una mica litúrgica: "escolteu: en català quan la vocal dèbil (i, u) va davant de la forta (a, e, o), no es forma diftong i, per tant, no formen una sola síl·laba". Silenci a l'aula. "I això passa amb paraules com 'in-ge-rèn-ci-a', 'au-to-no-mi-a', 'pèr-du-a', 'de-mo-crà-ci-a', etc."

Una mà s'aixeca al final de la classe. "I com es separen les síl·labes de la paraula 'constitució'?", pregunta una veu eixerida. Ara som a on volíem ser. El professor s'aixeca de la cadira, camina pel passadís central i, fluix per captar l'atenció de l'audiència, diu: "Depèn de la llengua que volem fer servir: en espanyol, 'Cons-ti-tu-ción'; en català 'cons-ti-tu-ci-ó'!"

Glups.

Ramon Vilageliu

Instal·lacions, reparacions y subministres

Fusteria d'alumini, mampares de bany,
tendals, mosquiteres, vidres amb camera,
vidres glaçats y persianes

Pressupostos sense compromís

Tel. 639 67 90 53

e-mail: info@cristalrapid.com